

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.452 van 21 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 11 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BELDERBOSCH en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 7 september 2006 en heeft zich dezelfde dag een eerste keer vluchteling verklaard. Op 10 oktober 2006 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 22 december 2006 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf. Verzoeker diende tegen deze eerste beslissing van de Commissaris-generaal een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Dit beroep is thans nog hangende.
2. Verzoeker keerde niet terug naar zijn land van herkomst en heeft zich op 21 juni 2007 een tweede keer vluchteling verklaard. Op 4 oktober 2007 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire

beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen weigerde verzoeker de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest nr. 5.727 van 14 januari 2008.

3. Verzoeker keerde niet terug naar zijn land van herkomst en heeft zich op 8 februari 2008 een derde keer vluchteling verklaard. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 3 maart 2008 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 24 april 2008. Op 26 mei 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 27 mei 2008 aangetekend verzonden.

2. Ten gronde.

1. Blijkens verzoekers verklaringen tijdens zijn derde asielaanvraag zoals weergegeven in de gehoorverslagen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vreest hij vervolging in zijn land van herkomst omwille van de problemen aangehaald in het kader van zijn eerste asielaanvraag (zie verklaring DVZ en verzoekschrift), namelijk dat hij in Syrië als politiek opposant wordt gezocht voor zijn activiteiten als sympathisant van de Yeketi partij, en omwille van zijn deelname aan manifestaties in België, activiteiten die hij ook tijdens zijn tweede asielaanvraag reeds aanvoerde. Ter ondersteuning van zijn derde asielaanvraag legt verzoeker een arrestatiebevel neer waarin wordt gesteld dat hij op 17 oktober 2007 zou zijn veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes jaar wegens politieke activiteiten tegen de Syrische staat en het willen oprichten van een Koerdische staat. De politie zou dit arrestatiebevel op 3 januari 2008 aan verzoekers ouders hebben afgegeven. Verzoeker linkt deze veroordeling aan zijn activiteiten in België als sympathisant voor de Yeketi partij en hij haalt aan dat hij op 13 januari 2007 voor de Syrische ambassade protesteerde. Daar zouden foto's zijn genomen en de betogers zouden gefilmd zijn. Volgens verzoeker werd dit beeldmateriaal naar Syrië verzonden, waarop zijn vader gearresteerd werd. Verzoeker beweert dat de autoriteiten nog steeds druk leggen op zijn familie en dat zij aan zijn vader gezegd hebben dat zijn zoon aan politiek doet, manifesteert voor de Syrische ambassade en in de Yeketi partij zit die tegen de Syrische autoriteiten is. Verder legt verzoeker naar aanleiding van huidige asielaanvraag één foto neer, waarop hij te zien is als demonstrant op een betoging van 3 april 2008 voor het Europees Parlement in Brussel als protest tegen de doden die vielen op de vooravond van Newroz in Qameshli, en zijn originele identiteitskaart.
2. Met betrekking tot verzoekers eerste asielmotief, te weten dat hij niet terug kan naar zijn land van herkomst omwille van de redenen aangehaald in zijn eerste asielaanvraag, merkt de Raad op dat hij er in het arrest nr. 5727 van 14 januari 2008 reeds op heeft gewezen dat verzoekers eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verworpen omdat deze bedrieglijk was daar verzoeker op verschillende punten tegenstrijdige verklaringen aflegde en zijn kennis over de partij Yeketi, waarvoor hij beweerde actief te zijn geweest, zeer beperkt was en deze beslissing, tot een eventuele vernietiging door de Raad van State, een vermoeden van wettigheid geniet zodat de Raad enkel kan vaststellen dat de elementen die verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag aanhaalde om zijn vervolgingsvrees vanwege de Syrische autoriteiten te ondersteunen niet meer in aanmerking kunnen worden genomen.

3. Met betrekking tot zijn activiteiten in België voor de Yeketi partij, in wezen het motief voor het indienen van zijn derde asielaanvraag, poneert verzoeker dat het arrestatiebevel dat hij naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag indiende aantoonde dat de Syrische autoriteiten wel degelijk op de hoogte zijn van deze activiteiten en het niet opgaat om dit document als bewijsmiddel te weren omdat het relaas ongeloofwaardig is. Hij stelt verder dat het arrestatiebevel verwijst naar de terminologie van het strafwetboek waarmee misdrijven beschreven worden waarvan men verdacht wordt en dat het aannemelijk is dat het arrestatiebevel in algemene termen verwijst naar “oproer tegen de staat,…” zonder specifiek het feit in tijd en ruimte te situeren en dat hij tijdens het interview bij het Commissariaat-generaal een verklaring heeft gegeven voor zijn overtuiging dat het arrestatiebevel het gevolg is van zijn politieke activiteiten in België, namelijk omdat zijn vader een document diende te ondertekenen dat hij zijn zoon zou beletten politieke activiteiten te hebben of te manifesteren voor de Syrische ambassade in België en dat dit feitenrelaas niet wordt onderuitgehaald door tegenstrijdigheden of onwaarschijnlijkheden.

De betrouwbaarheid en de authenticiteit van het neergelegde arrestatiebevel dient te worden beoordeeld in het licht van alle gegevens van het dossier. De Raad oordeelde reeds in het kader van de tweede asielaanvraag dat verzoeker niet aannemelijk maakte dat hij omwille van zijn activiteiten in België zou gekend zijn bij de Syrische autoriteiten en dat dit tot een reactie in Syrië zou geleid hebben. Dit besluit steunde inzonderheid op een aantal vaststellingen betreffende verzoekers lage profiel van activisme en omdat hij bovendien incoherente en ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent de problemen van zijn vader, die omwille van verzoekers activiteiten in België zou gearresteerd zijn. De Raad concludeerde dan ook dat verzoekers relaas ongeloofwaardig was. Ook naar aanleiding van de huidige asielaanvraag brengt verzoeker geen geloofwaardige elementen aan waaruit een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn activiteiten in België kan worden afgeleid. De Raad merkt vooreerst op dat het door verzoeker bij zijn derde asielaanvraag ingediende arrestatiebevel geen enkele verwijzing inhoudt naar mogelijke activiteiten van verzoeker in België. Zoals omstandig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, is verzoekers inzet en activisme voor de Koerdische zaak nog steeds oppervlakkig van aard en getuigt dit niet van een echt engagement. *(Uw inzet en activisme voor de Koerdische zaak zijn eerder oppervlakkig van aard: u bent geen lid van enige partij maar nog steeds slechts een sympathisant van een welbepaalde partij. Op de vraag wie de voorzitter van die partij in België is, kan u niet zijn volledige naam geven. U redeneert verder dat de Syrische staat veel informanten heeft hier in België wat niet als aanvaardbare uitleg geaccepteerd kan worden. Wanneer u erop gewezen wordt dat het niet abnormaal zou zijn dat u de familienaam kent van degene die het hoogste staat van uw partij in België, herhaalt u enkel dat u zijn familienaam niet kent, dat u geen lid bent. Op de vraag waarom u geen lid bent, stelt u dat ze vergaderingen hebben een keer per week of meer in Aalst, Antwerpen en Brussel, dat u in een centrum zit en zich niet makkelijk kan verplaatsen en niet altijd kan deelnemen aan hun vergaderingen maar wel een keer om de paar maanden aan een manifestatie, als asielzoeker bent u niet vrij en u moet de partij ook financieel helpen (Gehoorverslag CGVS, 24 april 2008, pp. 3-4). Dit getuigt niet van een echt engagement. De manier waarop u hoorde over de laatste manifestatie waaraan u deelnam in België op 3 april 2008 is ook veelzeggend in dat verband: niet de partij riep u op om eraan deel te nemen, maar u hoorde het van een jongen die in uw centrum zit waarvan u enkel de voornaam kent. Op de vraag hoe hij dan van die manifestatie afwist, stelde u dat er veel mensen zoals u zijn die van alles op de hoogte zijn, er zijn telefoontjes en zo weten jullie wat er buiten het centrum gebeurt, u vervolgt door te opperen dat die jongen misschien relaties heeft met de partij maar dat u dat niet weet. Op de vraag om bevestiging dat het niet de partij dan is die u op de hoogte bracht, beweert u dat het misschien de partij is die gezegd heeft van de vrienden te verwittigen en dat als u een*

*lid van de partij wil ontmoeten, u dat kan en dat u 3 à 4 mensen in Antwerpen kent die ook sympathisant zijn zoals u. Op de vraag welke leden van de partij in België u in feite kent, geeft u slechts twee namen op: met name degene die volgens u de secretaris is en zijn voorganger en dat u hen **zelfs** begroette toen u voor het parlement was. Op de vraag of u hun coördinaten heeft, stelt u dat u zulks via die jongen in uw centrum kan bekomen. Wanneer u gevraagd wordt of die jongen dan wel een lid is, weet u het niet. Op de vraag waarom die jongen dan directer contact heeft dan u, stelt u dat hij hier veel kennissen heeft en verwanten (Gehoorverslag CGVS, 24 april 2008, pp. 6-7, 3). U laat zich met andere woorden 'op sleeptouw nemen' door een Koerd waarvan u de achtergrond omzeggens niet kent naar een manifestatie met andere Koerden waar u de twee enige leden van uw partij die u kent **zelfs** begroet. Uw deelname in België aan Koerdische activiteiten/manifestaties wordt niet betwist maar u slaagt er niet in te overtuigen dat deze participatie van dien aard zou zijn dat uw naam in dit verband gekend zou zijn bij de Syrische autoriteiten. Op de voorgelegde foto van 3 april 2008, poseert u als een van de vele demonstranten. Er dient te worden opgemerkt dat u louter geparticipeerd zou hebben aan acties van collectieve aard waarvan niet voetstoots kan aangenomen worden dat de Syrische autoriteiten in staat zouden zijn om over te gaan tot individuele identificatie van uw persoon.) Verzoeker is geen lid van enige partij en hij heeft louter geparticipeerd aan acties van collectieve aard, zodat niet zonder meer kan worden aangenomen dat de Syrische autoriteiten in staat zouden zijn om over te gaan tot individuele identificatie van zijn persoon. De door verzoeker neergelegde foto waarop hij te zien is als demonstrant op een betoging van 3 april 2008 voor het Europees Parlement doet geen afbreuk aan deze overwegingen. In het licht van deze vaststellingen is de Raad van oordeel dat het door verzoeker bijgebrachte arrestatiebevel onvoldoende garanties biedt inzake authenticiteit, temeer daar het ongeloofwaardig is dat de Syrische autoriteiten zouden wachten tot 3 januari 2008 om het arrestatiebevel af te leveren terwijl verzoeker volgens hetzelfde document reeds op 17 oktober 2007 zou zijn veroordeeld. De Raad wijst erop dat aan documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat in casu niet het geval is. De Raad wijst er dienaangaande tevens op dat de verklaringen met betrekking tot de problemen van zijn vader, met name zijn beweerde aanhouding in februari 2007 (p. 9), een loutere herhaling zijn van de verklaringen afgelegd tijdens zijn tweede asielaanvraag zodat deze verklaringen niet meer opnieuw kunnen worden beoordeeld vermits de Raad reeds van oordeel was dat deze verklaringen incoherent waren.*

4. Met het betoog dat het arrestatiebevel aantoont dat de Syrische autoriteiten wel degelijk op de hoogte zijn van zijn activiteiten in België zodat het niet opgaat om dit document als bewijsmiddel te weren, dat er een organisatorische of administratieve verklaring kan zijn voor het feit dat het arrestatiebevel pas op 3 januari 2008 aan zijn ouders werd afgegeven en er geen reden is om te twijfelen aan de authenticiteit van het document, dat de precieze relatie met zijn familie van de persoon die het arrestatiebevel aan hem opstuurde aanvankelijk niet van cruciaal belang leek, dat de partij in België niet op een hiërarchische en strikte wijze gestructureerd is en het veeleer gaat om een netwerk van individuen die mekaar per gsm of mondeling op de hoogte brengen van activiteiten die zullen plaatsvinden en de manifestaties waaraan hij deelneemt in de media verschijnen zodat de Syrische autoriteiten er wel degelijk van overtuigd kunnen zijn dat verzoeker een prominente rol speelt hoewel hij in werkelijkheid slechts een sympathisant is, slaagt verzoeker er niet in om overtuigende argumenten aan te brengen die de pertinente overwegingen dienaangaande van de Commissaris-generaal kunnen ondergraven. Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het uiten van een aantal blote beweringen en het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, doch ook dit kan niet volstaan om de ongeloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen.

5. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdrukkende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningcriteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Hij dient niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.
6. Gelet op bovenstaande determinerende overwegingen die leiden tot het besluit dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij omwille van zijn activiteiten in België door de Syrische autoriteiten wordt geïnterviewd, is het in de bestreden beslissing opgeworpen motief, namelijk dat het hoogst opmerkelijk is dat verzoeker beweert geen Arabisch te kunnen lezen terwijl hij nochtans zes jaar school liep in het Arabisch, overtuigend en niet-determinerend.
7. In een laatste onderdeel van het verzoekschrift, vraagt verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zelfs in geval geen geloof zou worden gehecht aan zijn asielaanverhaal. Verzoeker voert aan dat Syrië een dictatuur is met een alom tegenwoordige geheime dienst en een meedogenloze repressie tegen krachten die het regime tegenwerken, waarbij geweld en moord niet worden geschuwd. Verzoeker stelt dat er voor hem dus wel degelijk een groot gevaar bestaat van aantasting van zijn fysieke integriteit en van bedreiging van zijn leven in geval van verplichte terugkeer naar Syrië. Verzoeker voert verder aan dat de Syrische autoriteiten nooit zullen aanvaarden dat hij politiek asiel heeft gevraagd in een Europees land. Om zijn argumenten kracht bij te zetten verwijst verzoeker naar rapporten van Amnesty International en Human Rights Watch, dewelke als bijlage bij het verzoekschrift werden gevoegd.
8. Uit de bespreking van het middel blijkt dat de Raad besluit tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas. Voor zover verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus baseert op de elementen die aan de basis liggen van dit relaas, maakt verzoeker derhalve niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ook het aanbrengen van rapporten over de algemene toestand in Syrië volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade bestaat. Deze vrees en dit reëel risico dienen in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft op dit punt in gebreke, zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat. Wat betreft verzoekers vrees bij terugkeer omwille van het feit dat hij politiek asiel aangevraagd heeft in een Europees land verwijst de Raad andermaal naar het antwoorddocument SYR2007-043W, gevoegd aan de verweernota in het kader van verzoekers tweede asielaanvraag en waarin gesteld wordt dat er geen aanwijzingen zijn dat Syriërs enkel en alleen om dit feit zouden vervolgd worden.

9. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de Commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De middelen worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 oktober 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.